

Sygn. akt: II AKa 153/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Piotr Filipiak (spr.)
Sędziowie	SA Mirosław Ziaja SA Wiesław Kosowski
Protokolant	Mateusz Dejas

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa-Południe w Częstochowie Jolanty Siwek-Kity

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2022 r. sprawy

Ł. K., s. D. i B., urodzonego w dniu (...) w Ż., oskarżonego o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust. 1 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 31 stycznia 2022 roku, sygn. akt II K 36/21

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- ustala, iż oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w okresie od dnia 26 grudnia 2020 r. do dnia 29 grudnia 2020 r.,

- wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności łagodzi do 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 grudnia 2020 r., godz. 16:55 do dnia 14 stycznia 2022 r., godz. 16:55;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Częstochowie) na rzecz adwokat A. F. (Kancelaria Adwokacka w C.) kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonego Ł. K. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Wiesław Kosowski SSA Piotr Filipiak SSA Mirosław Ziaja

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 153/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 31 stycznia 2022 roku, sygn. akt II K 36/21.

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. **Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzuty z punktu 1 i 4 apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Ustosunkowując się do tych zarzutów, w pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że Sąd I instancji, w sposób uzasadniony i prawidłowy		

przydał walor wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego Ł. K. w dniu 30 grudnia 2020 roku, wskazując w szczególności na to, że są to – co do zasady - wyjaśnienia rzeczowe, logiczne, spójne i konsekwentne, nadto zaś całkowicie niemiarodajna, a przez to nieprzekonywująca, jest argumentacja oskarżonego przedstawiona na późniejszym etapie postępowania, mająca służyć zdyskredytowaniu wiarygodności wyjaśnień złożonych przez niego uprzednio.

I tak, odnosząc się do zarzutu z punktu 1a, zauważyć trzeba, że skoro dzień 30 grudnia 2020 roku wypadł w środę, to oba „ sposoby” określenia daty pobytu oskarżonego w Czechach, wskazują ten sam termin.

Niemniej, już w tym miejscu zaznaczyć trzeba, że Sąd I instancji, powielając błąd popełniony przez prokuratora, w sposób nieprawidłowy ustalił, że oskarżony narkotyki nabył w dniu 18 grudnia 2020 roku. Skoro bowiem oskarżony podczas przesłuchań w dniu 30 grudnia 2020 roku termin swojego pobytu w Czechach wskazywał posługując się określeniami: „z minionego piątku na sobotę” (k. 57 – 58) oraz „w ubiegłym tygodniu z piątku na sobotę” (k. 76 – 78), to nie ulega wątpliwości, że dotyczyło to dni 25 i 26 grudnia 2020 roku. Jeżeli natomiast zważyć, iż oskarżony wskazywał, że „wyjechał późnym wieczorem” (k. 58 verte), to biorąc pod uwagę odległość dzielącą C. od miejscowości M. B., nie ulega wątpliwości, że do transakcji doszło w dniu 26 grudnia 2020 roku. Nieprawidłowe ustalenie daty transakcji na dzień 18 grudnia 2020

roku było najprawdopodobniej wynikiem zasugerowania się użytym przez oskarżonego terminem „w ubiegłym tygodniu” i odniesieniu go do tygodnia poprzedzającego rzeczywisty ubiegły tydzień. Pośrednio wskazuje na to treść uzasadnienia postanowienia o przedstawieniu zarzutów (k. 195), albowiem prokurator wskazał w nim, że to wyjaśnienia oskarżonego (a nie żaden inny dowód, bądź ustalenia), stanowiły podstawę przedstawienia Ł. K. zarzutu wewnątrzspółnotowego nabycia narkotyków w znacznej ilości, a jak już wyżej wskazano wyjaśnienia te w rzeczywistości wskazują na dni 25 i 26 grudnia 2020 roku. Stąd, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w okresie od dnia 26 grudnia 2020 r. do dnia 29 grudnia 2020 r.

W świetle okoliczności naprowadzonych wyżej, skutkujących wskazaną zmianą zaskarżonego wyroku, zdezaktualizowaniu uległ zarzut z punktu 4 apelacji. Niemniej warto w tym miejscu zaznaczyć, iż w sytuacji, w której Sąd I instancji był subiektywnie przekonany o prawidłowym umiejscowieniu zdarzeń w czasie, błąd z jego strony nie miał miejsca, albowiem data wskazana w opisie czynu przypisanego, tj. 18 grudnia 2020 roku, to data nabycia narkotyków, natomiast wskazana w uzasadnieniu wyroku data 17 grudnia 2020 roku, to data wyjazdu oskarżonego do Czech.

Zauważyć także trzeba, że oskarżony wyjaśnił, iż po narkotyki był w Czechach z piątku na sobotę, wyjeżdżając w piątek późnym

wieczorem, a zatem relatywnie długi czas potrzebny na zrealizowanie transakcji koreluje z odległością, jaka dzieli miejsce zamieszkania oskarżonego od wskazanego miejsca transakcji, tj. miejscowości M. B., a zatem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego nie podważa okoliczność, iż jak wskazał miało to być „niedaleko O.”. Okoliczność ta wskazuje co najwyżej na brak znajomości przez oskarżonego geografii Czech.

Warto również przypomnieć, że oskarżony starając się zdyskredytować miarodajność wyjaśnień złożonych przez siebie w dniu 30 grudnia 2020 roku podnosił, że wskazane przez niego w złożonych wyjaśnieniach miejsce przekroczenia granicy polsko – czeskiej, tj. miejscowość G., zasugerował mu prokurator, podczas gdy - na co trafnie wskazał Sąd I instancji – właśnie przejście graniczne w G., a następnie drogę przez O., wskazują mapy G. , jako drogę, z której należy skorzystać, aby najkrócej i najprościej dojechać do miejscowości M. B..

Podkreślić również trzeba, że całkowicie chybiona okazała się podjęta przez oskarżonego próba zdyskredytowania wiarygodności wyjaśnień złożonych w dniu 30 grudnia 2020 roku, poprzez wskazanie, iż we wskazanym czasie nie mógł udać się do Czech z uwagi na „zamknięcie granic”. Jak wynika bowiem z informacji udzielonych przez Ambasadę RP w P., jakkolwiek rzeczywiście w danym okresie czasu obowiązywały prawne obostrzenia, w świetle których formalnie możliwość wjazdu z Polski na terytorium Republiki Czech była znacznie ograniczona, to jednak w rzeczywistości nie

wpłynęło to istotnie na kwestie faktycznej możliwości przekraczania granicy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czech, albowiem ta była praktycznie otwarta od lipca 2020 roku do 28 lutego 2021 roku. W okresie tym nie były bowiem wprowadzone kontrole graniczne, nawet wyrywkowe, a przestrzeganie zasad wjazdu odbywało się sporadycznie, w ramach kontroli policji na głównych szlakach komunikacyjnych w Republice Czech (k. 218 i 575).

Równie chybiony jest zarzut z punktu 1b, albowiem – co trafnie wyeksponował Sąd I instancji – oskarżony Ł. K. okoliczności w postaci przesłuchiwania go po uprzednim „poturbowaniu” go podczas zatrzymania, nie podnosił, ani podczas przesłuchania przeprowadzonego w tym samym dniu przez prokuratora, ani tym bardziej podczas przesłuchania przed Sądem Rejonowym w Częstochowie w ramach posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku prokuratora o zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania, kiedy to oskarżony – według jego późniejszych wyjaśnień (których wiarygodność została słusznie zdyskredytowana przez Sąd I instancji) – musiał już mieć świadomość, że prokurator miał się okazać wobec niego nielojalny. Stąd też wyłącznie na marginesie warto zaznaczyć, że oboje przesłuchujący oskarżonego funkcjonariusze Policji zaprzeczyli, aby w jakikolwiek sposób wymuszali na oskarżonym wyjaśnienia, czy też wpływali na ich treść, zaś fotografia znajdująca się na k. 490, po pierwsze nie wskazuje na „mocne poturbowanie”, po wtóre widoczne na niej obrażenia twarzy oskarżonego są w fazie zaawansowanego gojenia

i kwestie te są na tyle oczywiste, że ich stwierdzenie nie wymaga bynajmniej wiadomości specjalnych.

Ustosunkowując się natomiast do zarzutu z punktu 1c, w ślad za Sądem I instancji, zauważyć trzeba, że oskarżony wobec bogatego doświadczenia, wynikającego z jego przeszłości kryminalnej, miał pełną świadomość wagi okoliczności podawanych podczas przesłuchań przeprowadzonych w dniu 30 grudnia 2020 roku, po wtóre zaś, pomimo tej właściwości, nie tylko nie wnosił o ustanowienie dla niego obrońcy, ale co więcej, mając już na etapie tzw. posiedzenia aresztowego, wiedzę o ustanowieniu dla niego obrońcy, sam zrezygnował z jego udziału w posiedzeniu, natomiast wnioski płynące z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, dają w pełni uzasadnioną podstawę do przyjęcia, iż każda z tych decyzji została podjęta przez oskarżonego w sposób w pełni świadomy.

Wniosek

Ogólny wniosek apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu z pkt. I części wstępnej wyroku oraz o wyeliminowanie z opisu czynu z pkt. II części wstępnej wyroku: znamienia „znacznej ilości substancji psychotropowych”, substancji w postaci amfetaminy w ilości 605,57 gramów oraz 83,07 gramów (...), sformułowania „czyniąc przygotowania do ich wprowadzenie do obrotu” oraz przyjęcie w podstawie prawnej art. 62 ust. 1 w miejsce art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wyeliminowanie z podstawy prawnej art. 57 ust. 2

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i w konsekwencji wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt. II części wstępnej wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzuty z punktów 2 i 6 apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ustosunkowując się do tych zarzutów w pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że do wymieszania amfetaminy i (...) wraz z dopełniaczem w postaci kofeiny z cementem, doszło na skutek działania samego oskarżonego, który w momencie interwencji Policji wysypał obie substancje (tj. amfetaminę i (...), wraz z dopełniaczem w postaci kofeiny) na posadzkę garażu i rozdeptując je doprowadził do ich wymieszania z podłożem. Wymieszanie obu substancji psychotropowych z cementem skutkowało tym, że biegła toksykolog wskazała, że analiza ilościowa, tzn. wskazanie ilości amfetaminy i (...), jest niemożliwe, albowiem zabezpieczony proszek stanowi mieszaninę tych substancji z kofeiną (często służącą do wypełniania i rozcieńczania porcji dilerskich) oraz z cementem, a</p>		

nie ma metody, aby substancje te rozdzielić. Okoliczność ta, wbrew twierdzeniu apelującego, nie uniemożliwia bynajmniej ustalenia w sposób pewny ilości amfetaminy i (...), jakie oskarżony nabył w Czechach, a następnie przechowywał w wynajmowanym garażu, albowiem w tej kwestii, Sąd I instancji trafnie oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, który sam podał (k. 76 – 78), że oprócz 650 gramów marihuany, nabył ponadto 500 gramów amfetaminy (dopiero opinia biegłej pozwoliła na ustalenie, że wbrew przeświadczeniu oskarżonego, który przekonany był, iż w całości nabywa amfetaminę, w ramach transakcji dotyczącej tej substancji, nabył 80 gramów substancji psychotropowej (...), co dało podstawę do dokonania przez Sąd I instancji stosownych uściśleń). Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na to, że wskazana przez oskarżonego ilość nabytej amfetaminy (w rzeczywistości amfetaminy i (...)) jest znacznie niższa od masy zabezpieczonych w garażu proszków, stanowiących już mieszaninę tych substancji z cementem, albowiem już tylko łączna masa proszków zawierających amfetaminę wynosi 681,5046 grama (zatem „nadwyżka” wynosi 181,5056 grama), co stanowi dodatkowy argument przemawiający za prawdziwością zadeklarowanych przez oskarżonego wielkości i w konsekwencji przyjęcie ich jako miarodajnych. Za taką konstatacją przemawia również to, że zadeklarowana przez oskarżonego ilość nabytej w Czechach marihuany, co do rzędu wielkości, odpowiada ilości marihuany zabezpieczonej w garażu wynajmowanym przez oskarżonego (oskarżony podał, że nabył 650 gramów marihuany, natomiast masa

<p>marihuany zabezpieczonej w garażu wynosiła 673, 3680 gramów, a zatem Sąd I instancji ustalając, iż przedmiotem transakcji było około 650 gramów marihuany, poczynił to ustalenie w sposób korzystny dla oskarżonego).</p> <p>Powoduje to, że zarzut obrazy art. 5 § 2 kpk uznać trzeba za całkowicie chybiony, albowiem w sprawie nie zachodziły „nie dające się usunąć wątpliwości” co do kwestii wskazanych wyżej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Ogólny wniosek apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu z pkt. I części wstępnej wyroku oraz o wyeliminowanie z opisu czynu z pkt. II części wstępnej wyroku: znamienia „znacznej ilości substancji psychotropowych”, substancji w postaci amfetaminy w ilości 605,57 gramów oraz 83,07 gramów (...), sformułowania „czyniąc przygotowania do ich wprowadzenie do obrotu” oraz przyjęcie w podstawie prawnej art. 62 ust. 1 w miejsce art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wyeliminowanie z podstawy prawnej art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i w konsekwencji wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt. II części wstępnej wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.		
3.3.	Zarzut z punktu 3 apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Oddalając wskazane wnioski dowodowe, Sąd I instancji nie dopuścił się obrazy wskazanych przez apelującego przepisów postępowania, albowiem oddalenie wniosków, z powołaniem na wskazane przez Sąd Okręgowy podstawy prawne, było w pełni uzasadnione. W tej kwestii, Sąd Odwoławczy w pełni podziela, uznając za własną, argumentację powołaną przez Sąd I instancji w wydanych postanowieniach (k. 558 verte, t. IV, k. 713 – 714, t. V). Ponadto, w ślad za Sądem I instancji wskazać trzeba, że okoliczność w postaci nielogowania się na terytorium Czech numeru telefonu, którym według własnych wyjaśnień oskarżony miał się posługiwać w danym okresie czasu, nie dowodzi bynajmniej, że w ustalonych dniach oskarżony w Czechach nie był, albowiem mógł, bądź posługiwać się innym telefonem, bądź w ogóle nie wziąć ze sobą telefonu.</p>		
Wniosek		
Ogólny wniosek apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu z pkt. I części wstępnej wyroku oraz o wyeliminowanie z	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>opisu czynu z pkt. II części wstępnej wyroku: znamienia „znacznej ilości substancji psychotropowych”, substancji w postaci amfetaminy w ilości 605,57 gramów oraz 83,07 gramów (...), sformułowania „czyniąc przygotowania do ich wprowadzenie do obrotu” oraz przyjęcie w podstawie prawnej art. 62 ust. 1 w miejsce art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wyeliminowanie z podstawy prawnej art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i w konsekwencji wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt. II części wstępnej wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Zarzut z punktu 5 apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W świetle okoliczności omówionych w ramach ustosunkowania się do zarzutów z punktów 2 i 6 apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K., nie ulega wątpliwości, że za prawidłowe uznać trzeba ustalenia Sądu I instancji, polegające na przyjęciu, że oskarżony Ł. K. nabył w Czechach, po czym przywiózł do Polski, a następnie przechowywał z zamiarem wprowadzenia do obrotu około</p>		

650 gramów marihuany, około 420 gramów amfetaminy oraz około 80 gramów substancji psychotropowej (...), które to ilości stanowią „znaczne ilości” w rozumieniu przepisów art. 55 ust. 3 i 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Z opinii biegłej toksykolog wynika bowiem, że działka dilerska (konsumencka) marihuany wynosi od 0,5 grama do 1,0 grama. Jednocześnie porcja dilerska jest czymś innym od porcji wprowadzającej organizm w stan odurzenia. W tym przypadku te ilości osób, które mogły zostać odurzone są przeliczane na wartość od 0,25 do 0,5 grama, natomiast porcja dilerska, to wielkość jednej działki, w jakiej zazwyczaj dany narkotyk jest sprzedawany na rynku. Skoro zatem Sąd I instancji w prawidłowy sposób przyjął, że przedmiotem przestępstwa przypisanego oskarżonemu była marihuana w ilości 650 gramów, to ilość ta odpowiada od 650 do 1300 działkom dilerskim, co z kolei pozwala na wprowadzenie w stan odurzenia od 1300 do 2600 osób nieuzależnionych, a zatem odpowiednio od 650 – 1300 osób uzależnionych, albowiem biegła toksykolog wskazała, że porcja niezbędna dla osoby uzależnionej jest zazwyczaj dwukrotnie większa niż dla osoby nieuzależnionej. Stąd, wyłącznie na marginesie warto zauważyć, że w opinii uzupełniającej biegła wskazała, że w ziele konopi zabezpieczonym u oskarżonego stężenie (...) było prawie dwukrotnie wyższe niż w ziele zazwyczaj spotykanym na rynku, a zatem marihuana zabezpieczona u oskarżonego była dwukrotnie silniejsza od marihuany zazwyczaj spotykanej na rynku, niemniej

biegła, przyjmując wielkości dla oskarżonego korzystne, przyjęła „moc” dawki o typowym stężeniu (...).

Jednocześnie biegła toksykolog wskazała, że jedna działka amfetaminy wystarczająca do wprowadzenia organizmu w stan odurzenia wynosi od 40 do 100 miligramów proszku zawierającego tą substancję, natomiast jedna działka (...) wystarczająca do wprowadzenia organizmu w stan odurzenia wynosi około 50 miligramów proszku zawierającego tą substancję. Skoro zatem Sąd I instancji w prawidłowy sposób przyjął, że przedmiotem przestępstwa przypisanego oskarżonemu była amfetamina w ilości 420 gramów, to jest to ilość, która pozwala na wprowadzenie w stan odurzenia od 4200 do 10500 osób niezależnych i odpowiednio od 2100 do 5250 osób uzależnionych, natomiast 80 gramów substancji psychotropowej (...) to ilość, która pozwala na wprowadzenie w stan odurzenia 1600 osób niezależnych i odpowiednio 800 osób uzależnionych.

Jednocześnie powyższe ilości środków odurzających i substancji psychotropowych stanowią „znaczne ilości” w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, które tut. Sąd w pełni podziela, za „znaczną ilość” środków odurzających lub substancji psychotropowych w rozumieniu powołanej ustawy, uznaje się taką ilość, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (zob. m.in.

<p>postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 roku, I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84 oraz orzecznictwo powołane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku). W tych warunkach zapatrywanie wyrażone w judykacie powołanym przez apelującego, jako odosobnione i całkowicie odbiegające od stanowiska akceptowanego powszechnie, uznać trzeba za chybione i niemiarodajne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Ogólny wniosek apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu z pkt. I części wstępnej wyroku oraz o wyeliminowanie z opisu czynu z pkt. II części wstępnej wyroku: znamienia „znacznej ilości substancji psychotropowych”, substancji w postaci amfetaminy w ilości 605,57 gramów oraz 83,07 gramów (...), sformułowania „czyniąc przygotowania do ich wprowadzenie do obrotu” oraz przyjęcie w podstawie prawnej art. 62 ust. 1 w miejsce art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wyeliminowanie z podstawy prawnej art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i w konsekwencji wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt. II części wstępnej wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.</p>		

3-5.	Zarzut z punktu 7 apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd I instancji trafnie potraktował zachowanie oskarżonego Ł. K. jako czyn ciągły, realizujący znamiona czynu z art. 55 ust. 3 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, wskazując, że nabycie przez oskarżonego narkotyków w Czechach i przywiezienie ich do Polski (wewnątrzwspólnotowe nabycie) stanowiło przygotowanie do wprowadzenia ich do obrotu. To natomiast, iż wskazane wyżej zachowanie, którego kontynuacją było przechowywanie narkotyków w wynajętym garażu, stanowiło przygotowanie do wprowadzenia narkotyków do obrotu, znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego z dnia 30 grudnia 2020 roku, w których Ł. K. podał, że nabył narkotyki w Czechach i przywiózł je do Polski w celu ich sprzedaży i to nie sprzedaży detalicznej, lecz zbycia ich w całości, wprost wskazując, iż był zainteresowany takim sposobem ich zbycia, albowiem sprzedaż detaliczna jest bardziej niebezpieczna. Co więcej, we wskazanych wyjaśnieniach Ł. K. podał, że w ramach realizacji takiego sposobu zbycia narkotyków „właśnie rozglądał się za kupcem”. Stąd, całkowicie chybione jest twierdzenie apelującego, że „w sprawie brak jest dowodów w zakresie, w</p>		

<p>jakim przypisano oskarżonemu przygotowanie do wprowadzenia środków odurzających do obrotu. W konsekwencji za bezzasadny uznać trzeba podniesiony w punkcie 7 apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Ogólny wniosek apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu z pkt. I części wstępnej wyroku oraz o wyeliminowanie z opisu czynu z pkt. II części wstępnej wyroku: znamienia „znacznej ilości substancji psychotropowych”, substancji w postaci amfetaminy w ilości 605,57 gramów oraz 83,07 gramów (...), sformułowania „czyniąc przygotowania do ich wprowadzenie do obrotu” oraz przyjęcie w podstawie prawnej art. 62 ust. 1 w miejsce art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wyeliminowanie z podstawy prawnej art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i w konsekwencji wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt. II części wstępnej wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.</p>		
<p>3.6.</p>	<p>Zarzut z punktu 8 apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Ustosunkowując się do tego zarzutu wskazać trzeba, że jakkolwiek został on uwzględniony przez Sąd Apelacyjny, to jednak nie sposób zgodzić się w pełni z argumentacją powołaną w jego uzasadnieniu. Mianowicie całkowicie chybione jest powoływanie się przez apelującego na wyroki, w których sprawcom analogicznych czynów, popełnionych w odniesieniu do większej ilości narkotyków, wymierzano kary łagodniejsze, niż kara wymierzona oskarżonemu Ł. K.. Przy wymiarze kary wszelki „automatyzm” jest bowiem wyłączony, gdyż kara wymierzana jest zindywidualizowanemu sprawcy za jego konkretny czyn, stosownie do zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. Po wtóre, mając w polu widzenia procesową postawę oskarżonego Ł. K. trudno dociec w czym apelujący upatruje jego „współpracy z organami ścigania”. Zgodzić się natomiast trzeba z apelującym obrońcą, iż będąca przedmiotem przestępstwa ilość narkotyków, z których jeden stanowi tzw. „narkotyk miękki”, odbiega od ilości, która uzasadniałyby tak surową represję karną, jak ta, która została zastosowana wobec oskarżonego przez Sąd I instancji. Stąd, Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności złagodził do 4 lat i 8 miesięcy. Jednocześnie zaznaczyć trzeba, że brak jest podstaw po temu, aby wymierzoną oskarżonemu karę złagodzić w sposób dalej idący, a już zwłaszcza do wysokości</p>	

<p>proponowanej przez apelującego. Sprzeciwiają się temu istniejące po stronie Ł. K. istotne okoliczności obciążające w postaci wielokrotnej karalności, działania w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk, a zwłaszcza dopuszczenia się popełnienia czynu przypisanego zaskarżonym wyrokiem zaledwie po upływie 4 miesięcy od opuszczenia zakładu karnego.</p>	
Wniosek	
Wniosek o wymierzenie kary pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Jakkolwiek postulat złagodzenia wymierzonej oskarżonemu kary okazał się zasadny, to jednak wnioskowanie o jej wymierzenie w dolnej granicy ustawowego zagrożenia jest chybione z uwagi na okoliczności omówione wyżej.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd Apelacyjny utrzymał zaskarżony wyrok w mocy poza zmianami wskazanymi w punkcie 1 wyroku sądu odwoławczego.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok we wskazanej części został utrzymany w mocy wobec nie podzielenia zasadności zarzutów apelacji (poza zarzutem rażącej niewspółmierności kary), przy jednoczesnym nie zachodzeniu w sprawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w sposób wskazany w punkcie 1 wyroku sądu odwoławczego.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Powody zmiany wskazanej w pkt. 1 tiret pierwsze zostały wskazane w sekcji 3.1., natomiast powody zmiany wskazanej w punkcie 1, tiret drugie zostały wskazane w sekcji 3.6.	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 4 wyroku.	Z uwagi na sytuację materialną oraz konieczność odbycia długoterminowej kary pozbawienia wolności, Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego Ł. K. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.	

7. PODPIS	
SSA Wiesław Kosowski SSA Piotr Filipiak SSA Mirosław Ziaja	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego Ł. K..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Obrońca zaskarżył wyrok w całości.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana